

Metoda povprek za krivoverca. Poprej uže so Metoda zatožili, ker sv. mešo v slovanskem, divjaškem („barbarskem“) jeziku peva, kar mu je potem papež v pismu doposlanem po Pavlu, škofu Ankonskem, bil trdno prepovedal.

Najbolj čudil se je papež vendar temu, da bi Metod krivoverec bil. Zato ga pozove k sebi v Rim. Metod se takoj na pot poda. Spremlja ga moravski velikaš Zemižizen. Na povelje in gotovo vsled skrivnih pogovorov pridruži se tudi švab Wiching. Metod prišedši v Rim se sijajno opraviči. Nемеc Wattenbach piše: „Krive vere obdolžen, zaradi slovenske liturgije ostro grajan, šel je tja, da bi dajal odgovor, a prišel je nazaj zmagonosen nad svojimi sovražniki, bil je na trdnem, kakor nikdar preje, in imel je dovoljenje, kakoršnega še ni dobil nobeden rimski misijonar“. In tako je res bilo. Papež Janez VIII. proglasi Metoda kot pravovernega cerkvi koristnega in zapove vsem Slavjanom ali drugega naroda duhovnikom, da so njemu, nadškofu svojemu pokorni. Naposled pohvali Cirilovo slovensko pismo, odobri slovenske liturgijske knjige ter potrdi rabljenje slovensčine pri božjej službi, pri sv. mešah, urah duhovnih (breviru) slovesno v imenu vesoljne cerkve rekoč:

„Pismena slovenska od Konstantina (Cirila) modroslovca izumljena, s katerimi se Bogu dolžna hvala odpeva, pravom pohvaljujemo ter ukazujemo, da se v istem jeziku Kristusa Gospoda našega nauki in dela pripovedajo. Kajti ne samo v treh, nego v vseh jezikih Gospoda hvalliti nas sv. pismo opominja. Ni pa to pravej veri ali nauku protivno ali mešo v istem slovanskem jeziku pevati ali sveto evangelje novega in starega zakona dobro povedano in raztolmačeno čitati ali vsa druga urna opravila pevati, ker kateri je storil tri glavne jezike, hebrejski namreč, greški in latinski, oni isti stvaril je tudi vse druge na hvalo in slavo svojo. Ukazujemo vendar, da se v vseh cerkvah vaše dežele zaradi večje spoštljivosti evangelje čita latinski in potem na slovenski jezik preloženo v ušesih ljudstva latinskih besed ne nmejočega oznanja, kakor se zdi, da se v nekaterih cerkvah godi.“ Tako je pisal papež Janez VIII. kralju Svetopolku dne 14. junija 879.

Tako je toraj Metod v Rimu svoje sovražnike sijajno in za vse Slovansko jako pomenljivo premagal. Na svojo nesrečo pa privoli, da je Wiching na priporočitev Svetopolkovo v škofa posvečen in mu Nitra kot stolica odkazana. Kajti sedaj je Wiching še drznejše zoper svojega nadškofa ščeval. Svetopolku je celo ponarejeno papeževo pismo predložil, v katerem je ravno nasprotno bilo čitati od tega, kar je papež Janez VIII. res ukazal. Pritisnoli so tudi nemški škofje in Svetopolk, ki je l. 884 obiskal nemškega cesarja Karola Debelega v

Tulnu blizu Donava, začel je Metoda preganjati. Ko ta hudobijo Wichingovo izve in vidi, da se Svetopolk ne poboljša, izobči slovesno obadva iz svete cerkve božje. Papež preganjanega Metoda tolaži v posebnem pismu od 23. marcija 881, iz katerega na svojo veliko žalost izvemo, da je blagi Metod silno trpeti moral. Začele so mu tudi pešati moči. L. 884 posveti še novo cerkvo sv. Petra in Paula v Brnu, potem čedalje huje boleha. Na cvetno nedeljo l. 885. poda se zadnjokrat v stolno svojo cerkvo Velehradsko. Tu pokaže na duhovnika Gorazda rekoč: „Ta-le je sin vaše dežele, mož svoboden, učen in pravoveren. Ta bodi z voljo božjo in vašo ljubeznijo, kakor tudi po mojih željah — moj naslednik.“ Zatem blagoslovi vernike zadnjokrat in reče: „Varujte me otroci, varujte me do tretjega dne.“ In res tri dni pozneje zjutra dne 6. aprila 885 izdehne veliki apostol Slovanov svojo preblago dušo.

(Konec prihodnjič.)

Smešnica 13. Nemškutar draži Slovence rekoč: S slovenskim jezikom se ne pride daleč. Slovenec mu pa odgovori: „Ti imaš pa dober jezik in vendar še nisi prišel nikamor“.

„Mir“.

Razne stvari.

(Instaliran) bil je 16. t. m. v stolnej cerkvi mariborski po preč. g. stolnem dekanu J. Orožnu novi kanonik Strassburški č. g. dr. Lav. Gregorec, za Novo cerkvo kot Vicarius perpetuus. Predsednik kat. tiskovnega društva, preč. g. kanonik dr. J. Križanič in denarničar tega društva č. g. profesor dr. J. Mlakar sta mu za 10letno, požrtvovalno uredovanje „Slov. Gospodarja“ poklonila v imenu odbora in društva zlat prstan z briljantom.

(Matica slovenska) ima 8. aprila t. l. občni zbor. Voliti je 9 novih odbornikov, ker izstopijo po § 12 pravil gospodje: Cigale, A. Einspieler, Graselli, Marn, A. Praprotnik, dr. Šust, M. Vodusek in nekteri so se bili odpovedali odborništvu.

(Koroški „Mir“) začel je Slovence pripravljati na bližnje volitve; liberalce je to toliko zbudilo, da so celo v graški „Tagespošti“ cvilili, češ Slovenci se ravnaajo po znanih besedah: „der Zweck heiligt die Mittel“. To je nemčurska nesramnost, katerej je vsako sredstvo prav tudi — kosmata laž.

(Gorica-Meransko društvo) v podporo zbolelnim duhovnikom je leta 1884 imelo 2704 ude, in sicer 1410 letnikov, 808 dosmrtnikov, 204 ustanovnike, 282 dobrotnikov. Iz naše škofije so prevzvišeni gosp. knez in škof med ustanovniki, dalje je 12 dosmrtnih, 17 letnih členov in 1 dobrotnik. V jeseni je v Gorico prezimovat prišlo 17 društvenikov, v

Meran pa samo 3. Društvo ima v Gorici lastno poslopje, zidanje stalo je 40 000 fl., tudi v Meranu na Tirolskem bodo kmalu začeli staviti novo društveno hišo. Dohodkov bilo je 53.327 fl. a stroškov 50.197 fl., v blagajnici je še 60.930 fl. Vrhovni pokrovitelj društvu je cesarjevič Rudolf, duhovni varuh pa mil. g. knezonadškof Goriski. Vstanovitelj in voditelj času primernega društva je Čeho-Slovan msgr. Filip, papežev komornik in c. kr. dvorni kaplan.

(Umrli) je g. Anton Sattler, bogoslovec IV. leta v Mariboru; pogreb je bil sijajen. Naj počiva v miru.

(Ljudske knjižnice) izšel je 6. snopič v Leonovej tiskarni v Mariboru obsegajoč: Pobožne pripovedke in povesti. Nadejamo se, da bo občinstvu ustrezno. Cena 6 kr.

(Prisrčno zahvalo) izrekajo mladeniči od sv. Lovrenca v Slov. goricah g. dr. A. Gregoriču, odvetniku v Ptuj, da jim je pomagal do deželnih štipendij na sadje in vinorejske šole v Mariboru, jednako tudi č. g. kaplanu J. Sinku, kateri se je mnogo sotrudil.

(Dostojna hvala) bodi izrečena vsem, ki so v Rogaci rajnega č. g. zlatomešnika J. Gabriča spremljali h pogrebu.

(Sulvereinskega „Samelšica“ ukradli) so v celjske gostilni „Goldener Löwe“. Liberalni vejo natančno, da je v njem bilo 25 fl. V nemškej kasini so nemčurji kar žalosti bledele. Omilujemo in želimo, da tata primejo.

(Prav lepo!) Celjski Glatschnigg preklicuje v Rakuševj „vahterci“, da je oficirskega kadeta imenoval v tem listu „Bürschchen“, ker se je dotični kadet žaljenega čutil. Prav lepo! „Le po čas“.

(Pogoreli) so Martin Kitel, M. Dolinšek na Kogu ormožkega okraja pa Štefan Dogša na Holmu.

(Duhovenstvo) zasramuje celjska vahterca pripovedajoč neko od bavarskih Nemcev izmišljeno zgodbo o kralji Ludviku, neki babi in — mešniku. Grdo!

(Spodnje - štajerske trgovce in obrtnike) zastopajo sedaj sami čisti liberalci v graškej trgovske zbornici, namreč gospodje: Pahner, Sutter, Delkot, Leeb, Scherbaum, Masati in poličanski Kandolini, zvečinoma torej sami inostranci. Pridni in pametni g. Bindlechner jim ni ugajal. Slovenci moramo zahtevati lastno trgovsko zbornico v Mariboru.

(Ukradli) so tatje na živinskem sejmu 12. t. m. pri št. Juriji nekemu Italijanu 850 fl.

(Judov) je na celem svetu 6 milijonov, največ v Rumuniji.

Loterijske številke:

V Trstu 14. marca 1885: 86, 5, 21, 53, 65
 V Linci „ „ 77, 78, 3, 5, 62
 Prihodnje srečkanje 28. marca 1885.

V Jan. Leon-ovi tiskarni

je izišla:

„Ljudska knjižnica“.

VI. snopič, ki obsega 4 tiskane pole; je prinesel „Pobožne pripovedke in povesti“.

„Ljudska knjižnica“ velja za četrto leta 48 kr., za pol leta 90 kr., za celo leto 1 fl. 70 kr.

Pojedini snopiči veljajo 6 kr. s poštnino vred 8 kr.

VII. snopič izide konci tega meseca.

Učiteljska služba

se na enorazredni v IV. plačilni vrsti stoječi ljudski šoli na Ščavnici definitivno odda.

V nemškem in slovenskem jeziku v govori in pisavi popolnoma zmožni prositelji vložijo naj svoje prošnje po predpisanem potu do konca aprila t. l. pri krajnem šolskem svetu na Ščavnici pošta Radgonska.

Okrajni šolski svet gornje Radgone

dne 5. marca 1885.

2—2

Predsednik.

Prostovoljna prodaja. 1-2

Lepo posestvo poleg cerkve sv. Duha, obstoječo iz 9 oralov grunta, tega so lepe njive, sadunosnik, les itd. Hram in gospodarsko poslopje vse v najboljšem stanu in se proda s kramarsko in krčmarsko pravico vred ter ostane čez polovico kupne cene na posestvu vknjiženo. Več pove

Ludvik Šijanec

pri sv. Duhu pošta sv. Jurij na Ščavnici.

Zahvala.

V svojem, svojega očeta, in svojih sester imenu izrekam prisrčno zahvalo peč. duhovščini in vsem, ki so mojo nepozabljivo mater

Ano Burcar,

7. t. m. pri sv. Petru pri Radgoni k poslednjemu počitku spremili, in pokojni zadujo čast in ljubezen skazali.

Priporočujejo se vsem v pobožno molitev. Naj v miru počivajo!

V Rušah 11. t. m.

Matija Burcar,

župnik.